

PAPUDUK ile SÜSLÜ KRAL

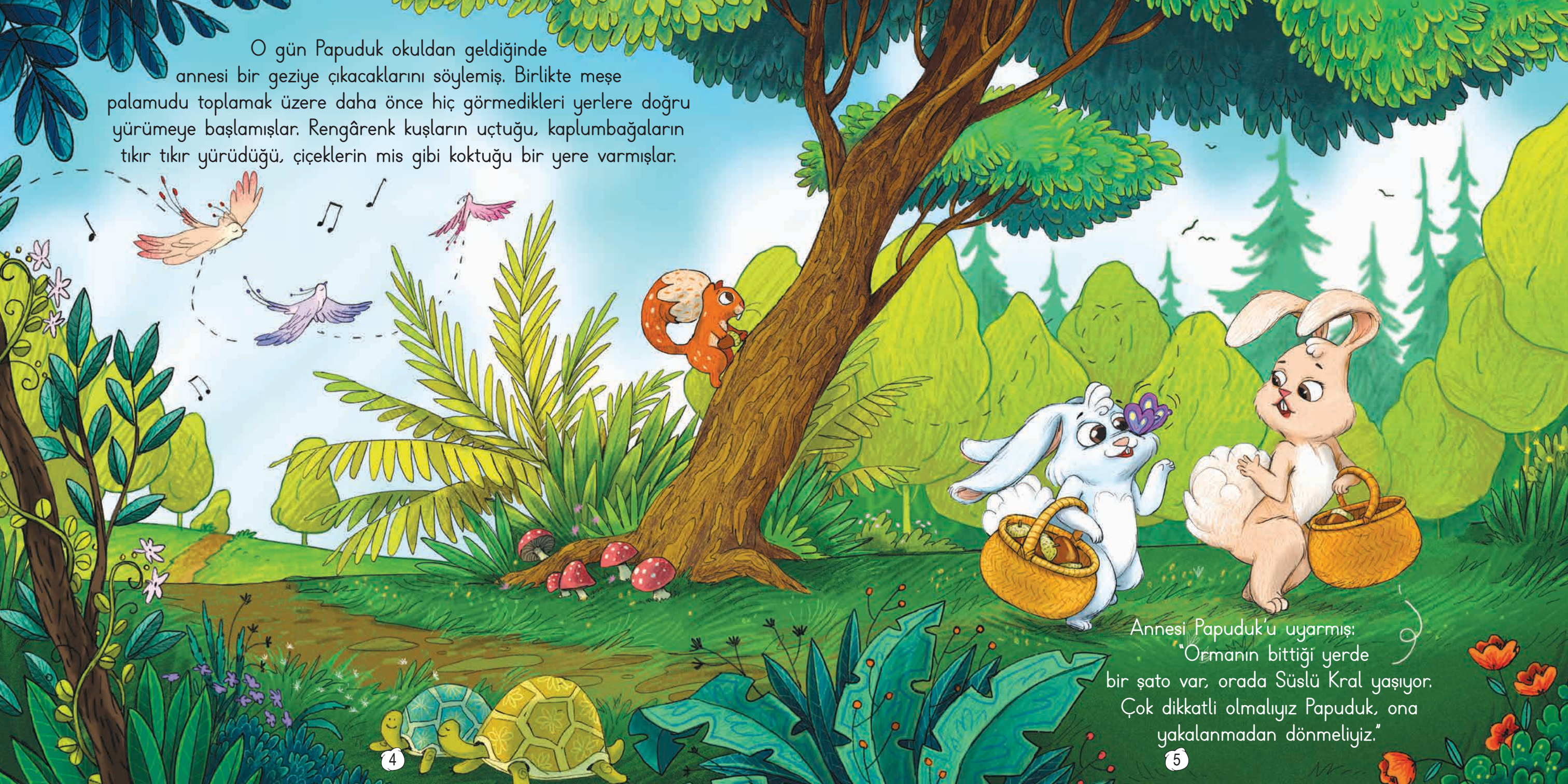

Merhaba ben Papuduk. Tanıştığımıza memnun oldum.
Benimle beraber maceralara atılmaya hazır mısın?

Bu ormandaki tüm canlılar çok mutluymuş.
Ormanda yaşayan tavşanlar her sonbahar, kışı rahat geçirebilmek için meşe palamudu toplarmış. Meşe palamudunun sihirli bir tohum olduğunu hepsi bilirmiş. Bu yüzden yiyebileceklerinin iki katını toplar ve yarısını yiyip yarısını gelecek baharda filizlenmesi için etrafa gömerlermiş.
Böylece Doğa Ana'ya kendilerine cömert davrandığı için teşekkür ederlermiş.

Papuduk yemyeşil ağaçların, mutlu hayvanların olduğu bir ormanda ailesiyle birlikte yaşıyormuş. Bu minik tavşan kocaman kuyruğuyla tüm hayvanların dikkatini çekiyormuş, annesi ise esas onun herkese duyarlı kocaman kalbini seviyormuş.

O gün Papuduk okuldan geldiğinde annesi bir geziye çıkacaklarını söylemiş. Birlikte meşe palamudu toplamak üzere daha önce hiç görmedikleri yerlere doğru yürümeye başlamışlar. Rengârenk kuşların uçtuğu, kaplumbağaların tıkr tıkr yürüdüğü, çiçeklerin mis gibi koktuğu bir yere varmışlar.

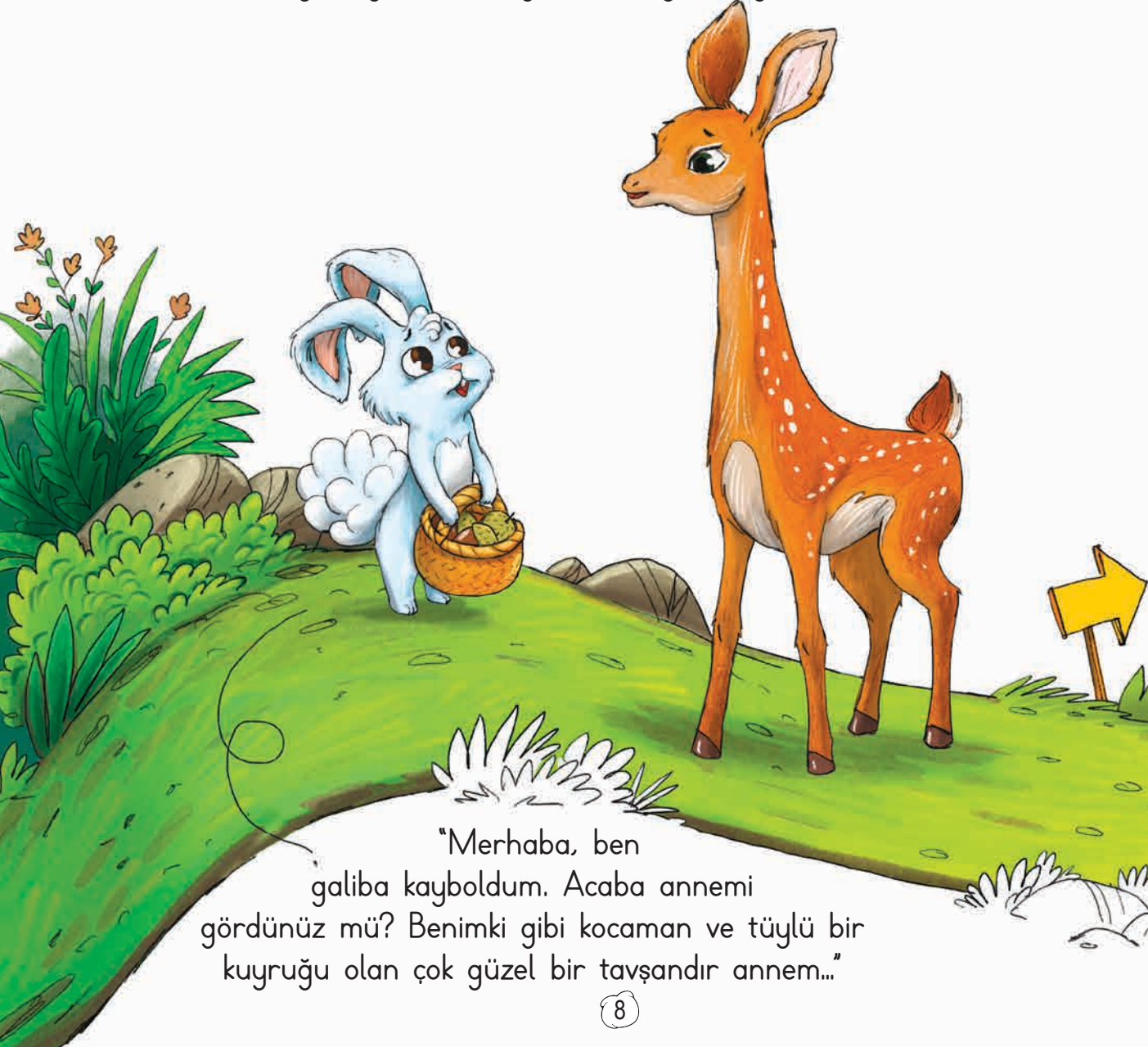
Annesi Papuduk'u uyarmış:
"Ormanın bittiği yerde
bir şato var, orada Süslü Kral yaşıyor.
Çok dikkatli olmalıyız Papuduk, ona
yakalanmadan dönmeliyiz."

Papuduk ise o sırada çok heyecanlıymış.
İlk kez gördüğü bu güzellikleri şaşkınlıkla izliyormuş.
Ağaçtan ağaca uçan muhteşem kuşlara hayran kalmış.
Bir yandan meşe palamudu topluyor bir yandan
"Keşke ben de uçabilsem," diyormuş.
Uçabilse nereye gideceğini düşünüyormuş.

Eğer uçabilseydin
sen nereye giderdin?

Hayallere dalan Papuduk bir anda annesinin yanında olmadığını fark etmiş.
Geçtikleri yerlerden yürüyerek annesini aramaya koyulmuş.
Yolda bir ceylan görmüş. Heyecanla ceylanın yanına koşmuş ve sormuş:

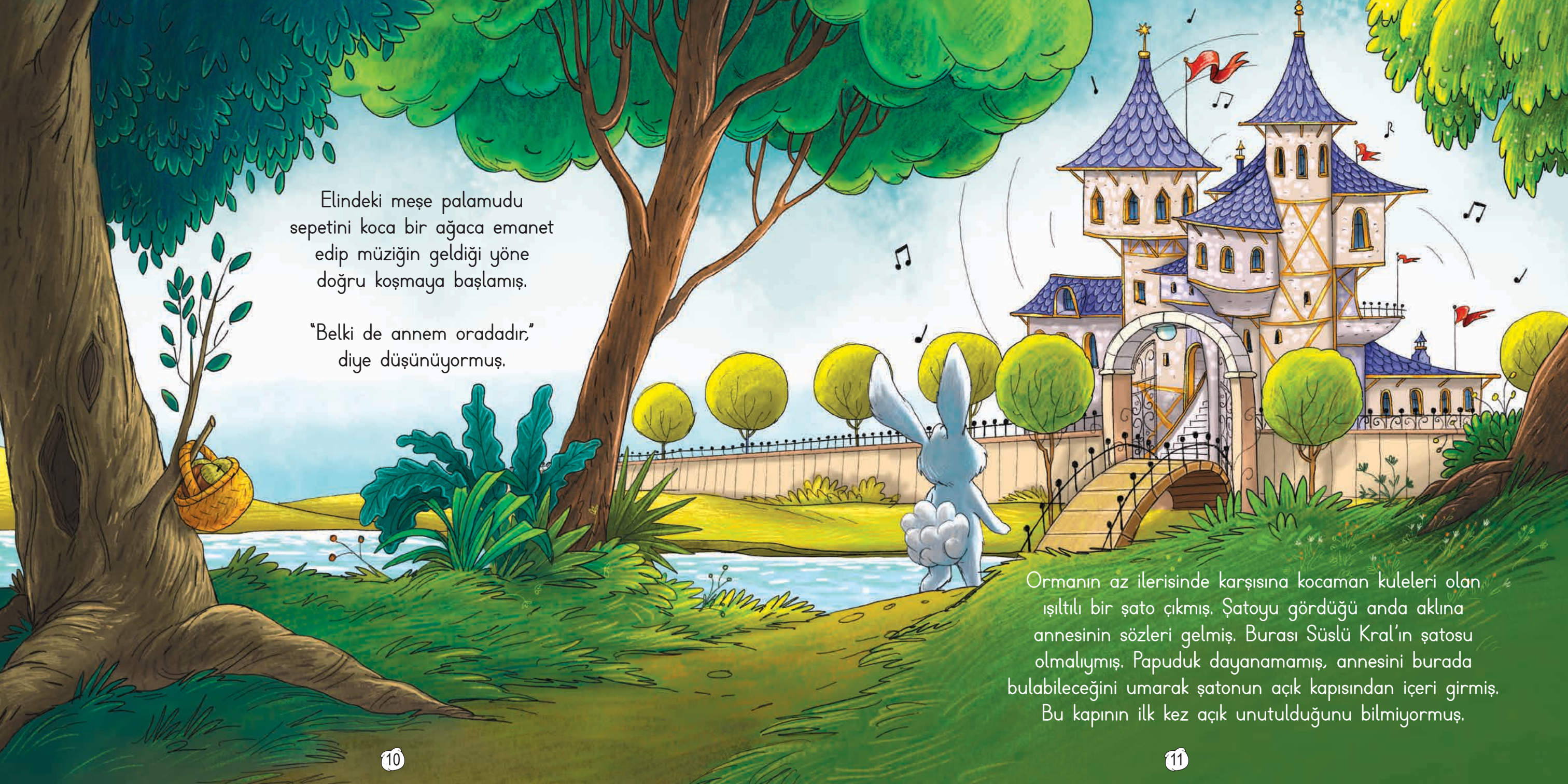

"Merhaba, ben
galiba kayboldum. Acaba annemi
gördünüz mü? Benimki gibi kocaman ve tüylü bir
kuyruğu olan çok güzel bir tavşandır annem..."

Ceylan üzülerek görmediğini söylemiş. Papuduk yoluna devam
etmiş. Yol boyu gördüğü tüm hayvanlara, ağaçlara annesini sormuş
ancak kimse annesini görmemiş. Tam artık annesini bulamayacağını
düşünürken bir müzik duymuş. Bu güzel ses uzaklardan geliyormuş.

Müziği sen de
duyuyor musun?

Elindeki meşe palamudu
sepetini koca bir ağaca emanet
edip müziğin geldiği yöne
doğru koşmaya başlamış.

"Belki de annem oradadır,"
diye düşünüyormuş.

Ormanın az ilerisinde karşısına kocaman kuleleri olan
ışiltılı bir şato çıkmış. Şatoyu gördüğü anda aklına
annesinin sözleri gelmiş. Burası Süslü Kral'ın şatosu
olmalıymış. Papduk dayanamamış, annesini burada
bulabileceğini umarak şatonun açık kapısından içeri girmiş.
Bu kapının ilk kez açık unutulduğunu bilmiyormuş.

Acaba annesi neden buranın tehlikeli olduğunu söylemiş Papuduk'a? Oysa içerideki her şey çok güzelmış. Aklından bir an "Keşke ben de ailemle burada yaşasaydım," diye geçirmiş Papuduk, büyülenmiş gibi.

Şatonun içi de çok büyük ve ihtişamlıymış. Papuduk önce mutfağa, oradan upuzun bir koridora, sonra da kocaman bir salona geçmiş. Etrafta kimse yokmuş. Evet, müzik sesi buradan geliyormuş. Renkli taşlarla süslenmiş mobilyalar çok ilgisini çekmiş. İlk defa gördüğü bu parlak eşyalar gözlerini kamaştırmış.

Merakla etrafına bakarken uzaktan gelen ayak seslerini duymuş, tak tak tak...

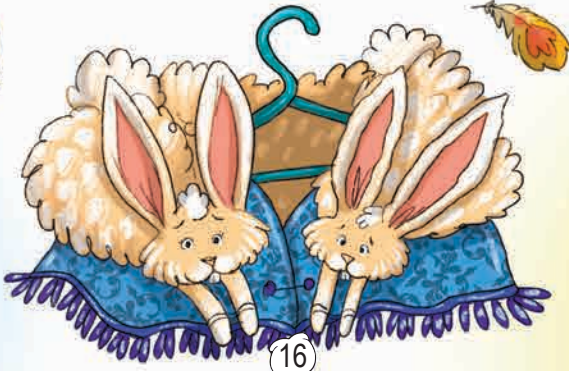
Papuduk birden çok korkmuş ve mücevherlerle süslü kocaman tahtın altına kaçmış.

"Neyse ki saklandım, burada beni kimse bulamaz."

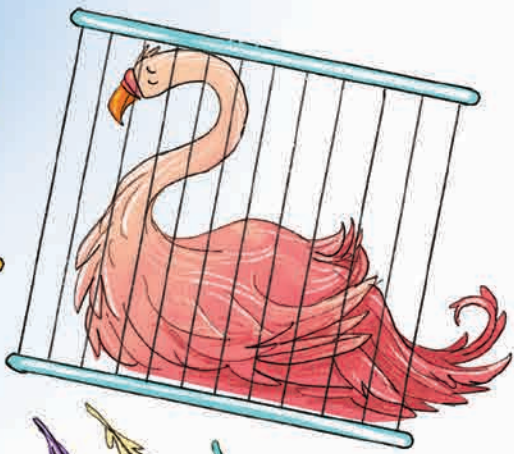
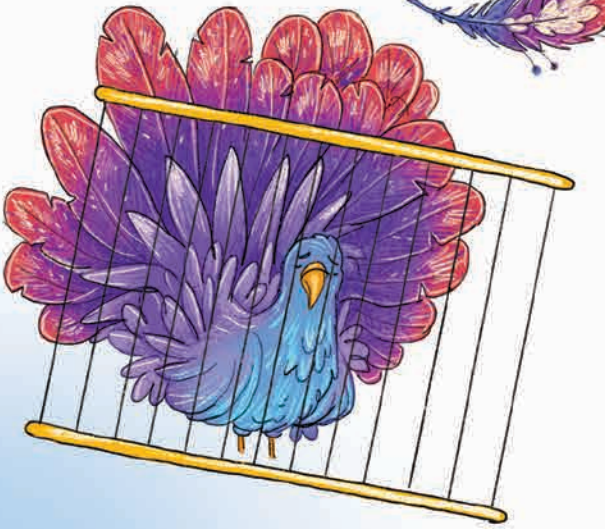
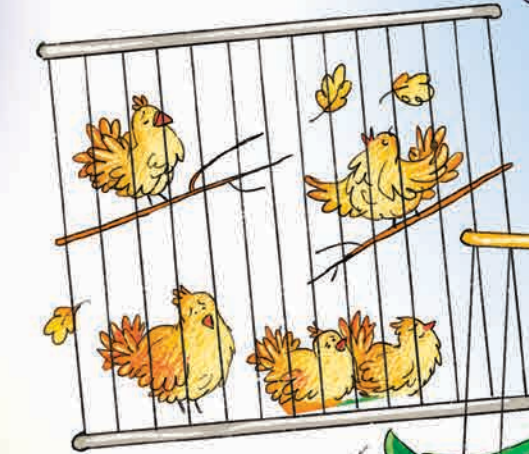
diye düşünmüş.

Papuduk'un kuyruğu öyle büyük ve kabarıkmiş ki tahtın altına sığmamış. Oysa Papuduk bunun farkında bile değilmiş ve saklandığı yerde güvende olduğunu zannediormuş.

Süslü Kral ormanda yakaladığı tüm güzel hayvanlardan kendisine süslü kıyafetler yapıyormuş. Bunun için tutsak ettiği hayvanları üzerinde tutuyormuş: Kuş tüylerinden taçlar ve yaka iğneleri, tilkilerden elbiseler, tavşanlardan kaftanlar hazırlıyormuş. O kaftanın üzerinde yaşayan hayvanlar ailelerini çok özlüyormuş. Üstelik canları da çok sıkılıyormuş. Ancak Süslü Kral izin vermediği için hiçbirisi şatodan çıkıp gidemiyormuş. Şatonun kocaman kapıları, pencereleri her zaman kilitli oluyormuş.

Kafeslerde renk renk kuşlar varmış. Onlar da en güzel, en uzun tüylerini Süslü Kral'a veriyorlarmış.

Ayak seslerini çok yakınında hisseden Papuduk'un kalbi hızlı hızlı atmaya başlamış. "Keşke annemi dinleseydim, bu şatoya hiç girmeseydim," demiş içinden.

Ayak sesleri birden kesilmiş. Süslü Kral'ın sesi duyulmuş:

"Ne kadar güzel ve kabarık bir kuyruk bu! Bundan hemen şahane bir yaka iğnesi yapmalıyım, üzerine de kocaman bir yakut takmalıyım!"

Ansızın korkunç bir acı hissetmiş Papuduk. Süslü Kral onu kuyruğundan çekerek tahtın altından çıkarmış.

Canının acısıyla bağırmış Papuduk:

"Ahhh aaah! Kuyruğumu bırak!"

O sırada Papuduk'un gözü Süslü Kral'ın kıyafetlerine takılmış ve tavşancık daha büyük bir dehşete düşmüştü.

Kralın üzerinde tam yirmi tavşandan oluşan bir kaftan ve kafasında çeşit çeşit kuş tüyünden yapılmış bir taç varmış.

Kaftanın üzerindeki tavşanlar sürekli orada durmaktan çok sıkılmışlar, hep bir ağızdan

"Kaç Papuduk, kaç! Süslü Kral seni de esir edecek!"

demişler.

Arkadaşlarını geride bırakmak istemeyen Papuduk, Süslü Kral'a seslenmiş:

"Ey Süslü Kral, beni dinlemelisin!

Sen herkesin korktuğu kocaman bir kralısın.

Kürkleri için hayvanları esir etmen, tüyleri için kuşları kafese kapatman hepimize eziyettir. Hayvanlar bireydir ve her birinin aileleri vardır. Burada seninle çok mutsuzlar. Bizleri süslü kürklerimiz, yumuşak kuyruklarımız için esir tutmaya hakkın yok. Farkında değilsin ama canımızı yakıyorsun."

Süslü Kral
duydukları karşısında
biraz üzölmüş ama ufacak
bir tavşana da boyun
eğmek istememiş.

Papuduk sözlerine devam etmiş:

"Kürkleri için hayvanları esir etmek yerine
kalın kumaşlardan harika kaftanlar yapabilirsin.
Onları istediğin her renkten şahane tüllerle
süsleyebilirsin. Üstelik tacında ve yaka iğnelerinde
parlak taşlar kullanabilirsin!"

Aslında sadece kürkü için hayvanları esir etmenin ne kadar kötü olduğunu anlayan Süslü Kral, duyduklarına çok üzülmüş. Tüm kaftanlarındaki hayvanları, kafeslerdeki kuşları şatonun ihtişamlı salonuna toplamış, teker teker hepsinden özür dilemiş. Kuşlardan aldığı tüyleri geri vermiş. Tüylerine kavuşan kuşlar yeniden uçabilecek hale gelmişler. Onlara artık özgür olduklarını, bundan sonra hayvanları kürkleri için esir etmeyeceğini söylemiş. Şatodaki tüm hayvanlar mutluluk içinde ormana doğru yola çıkmışlar.

Hepsinin özgürlüğe kavuştuğundan emin olan Papuduk, şatodan çıkmadan önce Süslü Kral'a bu kararından dolayı teşekkür etmiş. Oradan ayrıldıktan sonra az ileride, endişe içinde kendisini arayan annesini görmüş. Hemen birbirlerine sarılmışlar! Papuduk tam yaşadıklarından bahsedecekken tüm hayvanlar hep bir ağızdan Papuduk'un kahramanlığını anlatmışlar anne tavşana.

Papuduk bugün olanları ormandaki arkadaşlarına anlatmak için de sabırsızlanıyormuş. Özgürlüğüne kavuşan diğer hayvanlarla birlikte hoplaya zıplaya evlerinin yolunu tutmuşlar.

Bu hikâyeyi okuduktan sonra hayvanlardan üretilmiş giysileri mi tercih edersin, yoksa tekstil ürünlerini mi?

OYUN ZAMANI

Merhaba! Yine ben, Papuduk.

Bu kitabı okuduğuna göre benimle beraber maceralara atılmayı kabul ettiğini düşünüyorum. Burada sadece hikâye okumayacaksın. Her hikâyenin sonunda hoşuna gideceğini düşündüğüm bir oyun veya etkinlik seni bekliyor olacak.

Ve şimdi ilk kitabın ilk etkinliği geliyor:

Kral veya kraliçe olmaya ne dersin?

Ama süslü bir kral/kraliçe olmanı istemiyorum senden. Hatta sen *elindekiyle yetinen* kral/kraliçe ol.

Nasıl mı? Şöyle açıklayayım. Önce kral/kraliçe olmak için neye ihtiyacımız var onu düşünelim.

Taç, kaftan ve belki bir asa.

“Elindekiyle yetinen” demek, ihtiyacından fazlasını almayan demek.

Ben de elindekiyle yetinen bir kral veya kraliçe olacaksam asa yerine ormanda bulduğum bir dal parçasını kullanabilirim. Ayrıca yere düşen yaprakları ağacın reçinesiyle birbirine yapıştırıp çok güzel kaftanlar yapabilirim. Tacım için de kurumuş sarmaşıkları kullanabilirim. Dikkat ettiysen ormandaki herhangi bir bitkiye zarar vermeden, yere düşmüş çalı çırpıdan kıyafet, asa ve taç yaptım. Senin görevin ise evde bulduğun malzemelerden kendine bir kral/kraliçe kıyafeti tasarlamak. Ama unutma! Sen süslü bir kral/kraliçe olmayacaksın. Sen “elindekiyle yetinen bir kral/kraliçe” olarak, hiçbir şey satın almadan evdeki malzemelerden bir kıyafet tasarlamalısın.

HAYDİ CEVAPLAYALIM

1. Kolay bir soruyla başlayalım mı?
Ben, minik tavşan. Benim adımlı hatırlıyor musun?
2. Annem bana Süslü Kral'ın şatosundan uzak durmamı söylemişti. Bense şatoyu gördüğümde annemin uyarısını hatırladığım halde oraya gittim, biliyorsun.
Bu konuda ne düşünüyorsun?
3. Ormanda kaybolduğum zaman annemi bulmak için bir ceylandan yardım istedim. Sen dışarıda gezerken bir anda kaybolduğunu fark etsen ne yaparsın? Kimden yardım istersin?
4. Süslü Kral neden kıyafetlerinde kürk kullanıyor?
5. İnsanlar kıyafetleri için kürk kullanmak yerine başka hangi yöntemleri tercih edebilirler?
6. Ben bu hikâyede kralı konuşarak ikna ettim ve onun hayvanları özgür bırakmasını sağladım. Acaba sen insanları kürk kullanmamaları için nasıl ikna edebilirsin? Her insan konuşarak ikna olmayabilir. Bunun için başka ne tür yollar deneyebilirsin?

Tolga Öztoran

1977'de İstanbul'da doğdu. Sakarya Üniversitesi'nden mezun oldu ve etkinlik şirketlerinde çalıştı. Ömrünün yarısını sokak hayvanlarının özgürlük mücadelesine adadı. Kısa filmler çekti, radyo programları yaptı, çocuklara eğitimler verdi. Sabancı Vakfı tarafından Fark Yaratan kişi seçildi. İstanbul'da yaşıyor ve evini çok sayıda engelli hayvan ile paylaşıyor.

Lider Hepgenç

1987'de İzmir'de doğdu. Astsubay olarak görev yaparken askerlik kariyerini bırakarak hayatına yaratıcı drama öğretmeni olarak devam etmeye karar verdi. O günden beri müzelerde, kitabevlerinde, okullarda çocuklarla yaratıcı drama çalışmaları yürütüyor, çocuk kitapları yazıyor. Oğlu Adem, kedileri Sütlaç ve Sufle ile birlikte bol oyunlu bir yaşam sürmeye çalışıyor.

Ece Zeber

Resim yapmayı anne ve babasından öğrendi. Küçüklüğünden beri hep resimle ilgili oldu, kitaplar okudu, çizgi filmler izledi. Balıkesir Güzel Sanatlar Lisesinde Resim, Anadolu Üniversitesi'nde Çizgi Film okudu. Eskişehir'de eşiyle birlikte evinde çalışıyor. Hâlâ çocuk kitapları okuyup resimliyor, hayaller kuruyor.